प्रभासादीनि तीर्थानि महेन्द्रादींश्च पर्व्वतान् । गङ्गाद्याः सरितश्चैव शुचादींश्च वनस्पतीन् ।
त्वया सह महीपाल द्रष्टुमिच्छामहे वयं । यदि ते ब्राह्मणेष्वस्ति काचित् प्रीतिर्जनाधिप ।
कुरु क्षिप्रं वचोऽस्माकं ततः श्रेयोऽभिपत्स्यते । तीर्थानि हि महाबाहो तपःविघ्नकरैः सदा ।
अनुकीर्णानि रक्षोभिस्तेभ्यो नस्त्रातुमर्हसि तीर्थान्युक्तानि धौम्येन नारदेन च धीमता । ८४७०
यान्युवाच च देवर्षिर्लोमशः सुमहातपाः । विधिवत्तानि सर्व्वाणि पर्य्यटस्व नराधिप ।
धृतपाप्मा महात्माभिर्लोमशेनाभिपालितः । स राजा पूज्यमानस्तैर्हर्षादश्रुपरिप्लुतः ।
भीमसेनादिभिर्व्वीरैर्भ्रातृभिः परिवारितः । बाढमित्यब्रवीत् सर्व्वांस्तानृषीन् पाण्डवर्षभः ।
लोमशं समनुज्ञाप्य धौम्यञ्चैव पुरोहितं । ततः स पाण्डवश्रेष्ठो भ्रातृभिः सहितो वशी ।
द्रौपद्या चानवद्याङ्ग्या गमनाय मनो दधे । अथ व्यासो महाभागस्तथा पर्व्वतनारदौ । ८४७५
काम्यके पाण्डवं द्रष्टुं समाजग्मुर्म्मनीषिणः । तेषां युधिष्ठिरो राजा पूजाञ्चक्रे यथाविधि ।
सत्कृतास्ते महाभागा युधिष्ठिरमथाब्रुवन् । ऋषय ऊचुः । युधिष्ठिर यमौ भीम मनसा कुरुतार्ज्जवं ।
मनसा कृतशौचा वै शुद्धास्तीर्थानि यास्यथ । शरीरनियमं प्राहुर्ब्राह्मणा मानुषं व्रतं ।
मनोविशुद्धां बुद्धिञ्च दैवमाहुर्व्रतं द्विजाः । मनो ह्यदुष्टं शौचाय पर्य्याप्तं वै नराधिप ।
मैत्रीं बुद्धिं समास्थाय शुद्धास्तीर्थानि द्रक्ष्यथ । ते यूयं मानसैः शुद्धाः शरीरनियमव्रतैः । ८४८०
दैवं व्रतं समास्थाय यथोक्तं फलमाप्स्यथ । ते तथेति प्रतिज्ञाय कृष्णया सह पाण्डवाः ।
कृतस्वस्त्ययनाः सर्व्वे मुनिभिर्द्विजमानुषैः । लोमशस्योपसंगृह्य पादौ द्वैपायनस्य च ।
नारदस्य च राजेन्द्र देवर्षेः पर्व्वतस्य च । धौम्येन सहिता वीरास्तथा तैर्व्वनवासिभिः ।
मार्गशीर्ष्यामतीतायां पुष्येण प्रययुस्ततः । कटिनानि समादाय चीराजिनजटाधराः ।
अभेद्यैः कवचैर्युक्तास्तीर्थान्यनुचरंस्ततः । इन्द्रसेनादिभिर्भृत्यैरथैः परिचतुर्द्दशैः । ८४८५
महानसव्यापृतैश्च तथाऽन्यैः परिचारकैः । सायुधा बद्धनिस्त्रिंशास्तूणवन्तः समार्गणाः । प्राङ्मुखाः प्रययुर्व्वीराः पाण्डवा
जनमेजय ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि युधिष्ठिरतीर्थयात्रायां त्रिनवतोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नवै निर्गुणमात्मानं मन्ये देवर्षिसत्तम । तथाऽस्मि दुःखसन्तप्तो यथा नान्यो महीपतिः ।
परांश्च निर्गुणान्मन्ये न च धर्म्मगतानपि । ते च लोमश लोकेऽस्मिन्नृध्यन्ते केन हेतुना ।
॥ लोमश उवाच ॥ नात्र दुःखं त्वया राजन् कार्य्यं पार्थ कथञ्चन । यदधर्म्मेण वर्द्धेयुरधर्म्मरुचयो जनाः ।
वर्द्धत्यधर्म्मेण नरस्ततो भद्राणि पश्यति । ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति । ८४९०
मया हि दृष्टा दैतेया दानवाश्च महीपते । वर्द्धमाना ह्यधर्म्मेण क्षयञ्चोपगताः पुनः ।
पुरा देवयुगे चैवं दृष्टं सर्व्वं मया विभो । अरोचयन् सुरा धर्म्मं धर्म्मं तत्यजिरेऽसुराः ।
तीर्थानि देवा विविशुर्नाविशन् भारतासुराः । तानधर्म्मकृतो दर्पः पूर्व्वमेव समाविशत् ।
दर्पान्मानः समभवन्मानात् क्रोधो व्यजायत । क्रोधाद्ह्रीस्ततोऽलज्जा वृत्तं तेषां ततोऽनशत् ।